

SUSANNE EHEYTYI KOKONAAN SISIMMÄSSÄÄN

Rikkoutunut avioliitto, ahdistus ja ihmispelko painoivat Susanne Lillthors-Holtzia alas. Mutta Jeesus paransi hänen sisimpänsä ja tänä päivänä hän pursuaa iloa.

Susanne on syntynyt ja kasvanut Pohjanmaalla Suomessa, mutta hän muutti Ruotsiin 16-vuotiaana ja aloitti työt lapsenvahtina. Siitä lähtien hän on asunut Ruotsissa.

- Kun olin pieni, kävimme usein luterilaisessa kirkossa. Kävin pyhäkoulussa ja uskoin Jumalaan, vaikka en ymmärtänyt, että tarvitsee ottaa Jeesus vastaan omaan sydämeensä.

Suomen vierailun aikana, kun Susanne oli 20-vuotias, meni hän sisaruksiensa kanssa telttakokoukseen Vaasassa.

- Olin etsinyt elämän tarkoitusta. Vastauksen sain kokouksessa. Koin vahvan pelastumiskokemuksen. Tunsin kuinka taakka nostettiin yltäni ja vain itkin ja olin niin onnellinen, kertoo Susanne.

Ajautui pois kirkosta

Ruotsissa Susanne liittyi seurakuntaan. Mutta vuosien kuluessa kaikki muuttui vain huonommaksi hänen vieraillessaan kirkossa.

- Tunsin itseni liian vanhaksi nuorten ryhmiin ja liian nuoreksi tavallisiin ryhmiin. Kristittyinä kasvamiseen tarvitaan opetusta, mutta sen sijaan minä ajauduin yhä kauemmas ja kauemmas kirkosta.

Avioliitto rikkoutui. Susanne kävi läpi avioeron ja voi yhä huonommin. Hän tunsu olevansa rikkinäinen eikä tiennyt, miten menisi eteenpäin. Jumala tuntui kaukaiselta, mutta Susanne kaipasi takaisin Jeesuksen luo.

- Jeesuksen kohtaaminen jättää jäljen elämään. Minä en uskaltanut mennä kirkkoon. Minähän olin rikkonut Jumalan käskyjä ja avioliittolupauksiani vastaan. Paholainen puhui minulle, etten voisi mennä takaisin kirkkoon.

Mutta aina on olemassa tie takaisin. Vuonna 1991 Susanne tapasi ystävän, johon hän ei ollut ollut yhteydessä useampaan vuoteen. Susanne kertoi hänelle, ettei enää uskaltanut mennä kirkkoon. Ystävä vakuutti, ettei siinä olisi mitään ongelmia. Olisi vain tunnustettava syntinsä ja pyydettyvä anteeksi. He osallistuivat yhdessä kokoussarjaan.

- Ensimmäisenä iltana pastori puhui avioliiton rikkojasta. Tunsin, että saarna oli todella tarkoitettu minulle. Aloin käydä Södermalmin kirkossa ja kun Vallentunan Raamattukeskus aloitti toimintansa, olin siellä mukana.

Rakastettu sellaisena kuin olen

Susanne työskenteli hoitoalalla väärinkäyttäjien parissa. Työnsä kautta hän sai yhteyden Arken- seurakuntaan.

- Arkenissa oli sairaan- ja sielunhoidonkonferenssi, johon osallistuin. Heti kun pääsin sisään ovista, tunsin Jumalan rakkauden. Jumalan rakkaus tulvahti ylleni. Ajattelin, täällä minun täytyy saada olla.

Susanne hakeutui useisiin Arkenin konferensseihin ja vähitellen hän aloitti Arkenin raamattukoulun, jota hän kävi kolme vuotta.

- Kaipasin vahvistusta ja hyväksyntää ympäristöltäni ja etsin rakkautta ihmissuhteistani. Mutta se mitä todella tarvitsin, oli Jumalan rakkaus. Ymmärsin, että olen rakastettu ja hyväksytty sellaisena kuin olen, enkä sen vuoksi mitään teen. Ei ole kyse suorittamisesta, kun on se joka on, pääsee sisään taivaan valtakuntaan.

Kun Susanne aloitti raamattukoulun, hän ymmärsi, kuinka paljon hänen sisimpänsä tarvitsi parantumista.

- Sain työstää hankalia paloja elämästäni, kuten paniikkihäiriötä, hylkäämistä, ihmis- ja kuoleman pelkoa, hylätyksi tulemisen tunnettani ja yksinäisyyttäni.
- En ollut niin kovin arvokas omissa tai maailman silmissä, mutta Jumalan silmissä olin arvokas. Kun kohtasin Jumalan rakkauden tosissaan, elämäni alkoi muuttua. Parantuminen pääsi sisään elämäni, ahdistus ja pelko irrottivat otteensa. Tänä päivänä rakastan elämää.

Näkee ihmisten muuttuvan

Tänä päivänä Susanne saa auttaa toisia pääsemään ongelmistaan. Hän työskentelee eheytysohjelman parissa Arkenin raamattukoulussa.

- Jos joku olisi kymmenen vuotta sitten sanonut, että opettaisin eheytymisestä, niin en olisi koskaan uskonut sitä. Mutta olen saanut ottaa vastaan sielun parantumista. Tänä päivänä olen kiitollinen elämäntarinastani, koska Jumala on opettanut minua sen kautta. Nyt voin helpommin auttaa muita, jotka ovat samassa tilanteessa.
- Kaikki ihmiset tekevät väärin. Mutta aina voi nousta uudelleen. On kyse siunaamisesta ja anteeksiantamisesta. Työssäni näen, miten ihmiset muuttuvat, kuinka masennus, ahdistus ja ihmispelko katoavat. Kaikilla ihmisillä on lahjoja, joita Jumala haluaa käyttää. Kyse on siitä, että löytää ne.

Alaspainettua ja epäonnistunutta ihmistä on tärkeää kohdella rakkaudella.

- Jos voit huonosti, niin mene silloin paikkaan, jossa Jumalan rakkaus on vahvasti vuodatettu. Silloin voit paremmin. Kun saat kohdata Jumalan rakkauden, koet olosi turvalliseksi ja uskallat avautua ja kertoa siitä, mikä on vaikeaa. Silloin voit ottaa vastaan sielun parantumista.
- On olemassa toivo. Minä olen elävä todistus siitä.

Käännös: Katja Saarinen